

מ"ת 9505/01/14 - מדינת ישראל נגד שמואל חרזי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 9505-01-14 מדינת ישראל נ' חרזי(עציר)
9503-01-14
29 ינואר 2014

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המבקשת
נגד
המשיב
שמואל חרזי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שולץ

ב"כ המשיב - עו"ד בר סנגוריה ציבורית

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת על פי סעיף 21 (א) לחוק סדר הדין בפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות כדלקמן:

1. **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. **נהיגה בקלות ראש** - עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

עמוד 1

3. **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

4. **נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף** - עבירה על סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 5.3.13 נשפט המשיב, שלא בנוכחותו, בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה בתיק 4097-09-12 ונדון בין היתר, לעונש פסילה למשך 12 חודשים. המשיב ידע על הפסילה שכן הגיש בקשה לביטול גזר הדין.

ביום 13.1.14 בשעה 22:35 לערך, נהג המשיב בקטנוע ברחוב רש"י באלעד לכיוון הצומת עם רחוב יהונתן בן עוזיאל.

צוות משטרת ניסה לחסום את המשיב, אך זה חלף על פניהם והחל במנוסה פרועה ובנהיגה בקלות ראש כאשר הוא גרם לרכבים לסטות מנתיב נסיעתם. המשיב נסע ברחוב רש"י, המשיך ברחוב יהונתן בן עוזיאל, חזר לרחוב רש"י משם המשיך לרחוב מאיר ופנה ימינה לרחוב יהודה הנשיא- שם נערכו עבודות בכביש שהיה חסום בקונוסים ורכבי טנדר שעמדו במרכז הכביש.

המשיב עבר דרכם תוך שהוא גורם לעובדים לעלות מהכביש אל המדרכה על מנת שלא להידרס. בהמשך נעלמו עקבותיו.

בהתאם לכך, נטען כי המשיב נהג בהיותו פסול לנהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף ובקלות ראש.

לאחר שהמשיב נעלם, על פי המזכרים בתיק החקירה, המבקשת עשתה נסיונות לאתר ואף הוצא צו מעצר ע"י כב' השופט עמי קובו, בית המשפט השלום פתח תקווה.

לבסוף, הגיע המשיב אל תחנת המשטרה ביום 22.1.14 ונעצר. בחקירתו במשטרה טען כי הוא לא זוכר היכן לן בתקופה זו והכחיש כי נהג.

המשיב אינו מחזיק ברישיון נהיגה ולחובתו 5 הרשעות (הרשעה מס' 5 אינה מופיעה בגיליון הרשעותיו של המשיב) והינה בגין עבירה של אי ציות להוראות שוטר.

למשיב עבר פלילי כאשר לחובתו 5 הרשעות בגין: הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (גזר דין מיום 11.9.13) לחובת המשיב 3 אישומים בעבירה זו, תקיפה סתם (2 אישומים), איומים, הפרת הוראה חוקית (2 אישומים), התפרצות למגורים, גניבה, נהיגה פוחזת של רכב. בגין עבירות אלה ריצה המשיב עונשי מאסר לתקופות שונות.

המבקשת מציינת בבקשתה כי העבירות המיוחסות למשיב ומהותן יוצרות חשש סביר ששחרור של המשיב יביא

להימלטותו מן הדין והמשך נהיגתו. לפיכך מבוקש לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ב"כ המשיב, ציין כי אמנם מצוינים בכתב האישום עדים רבים אולם רק אחד, ראה את המשיב נוהג. על כן, לשיטתו יש כרסום בחומר הראיות ויש לתת לכך את הדעת.

ב"כ המשיב מוסיף כי לא ברור הכיצד נהיגתו של המשיב מסוכנת, בהתאם לעובדות כתב האישום.

לפיכך, מבקש הסנגור להורות על שחרורו של המשיב לבית הוריו בפיקוחם או בפיקוח אביו כשהיה רשאי להתלוות את אביו במשך שעות היום.

ראיות לכאורה

לאחר עיון בתיק החקירה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בוודאי ובוודאי לשלב זה של הדיון.

בתיק מזכר של השוטר סמ"ש עידו מליק לפיו התמקם בתצפית מכוונת אל מול הקטנוע בו נוהג המשיב לרכוב. השוטר מציין כי פנסי התאורה ברחוב פעלו, הראות היתה טובה מאוד וכי היה במרחק של כ-5 מטרים מהקטנוע כך שיכול היה לזהות בברור מי עולה עליו. השוטר מוסיף כי הבחין במשיב "תוך כדי שאני מזהה אותו ברור" אוחז קסדה, חובש אותה ומתיישב על הקטנוע. לאחר מספר שניות המשיב התניע את הקטנוע, דיבר עם בחור ולאחר מכן החל בנסיעה לכיוון היציאה מרחוב ראשי. הבלש ושאר הצוות שהתמקמו באזור עודכנו והחלו לבצע סגירה של הרחוב.

על אף ומדובר בעד ראיה יחיד, אין לומר כי קיים כרסום בחומר הראיות. המזכר ברור ואינו משתמע לשתי פנים. אין לומר כי מדובר בראיות נסיבתיות אלא בעד ראיה שציין במפורש כי זיהה בוודאות את המשיב כנוהג בקטנוע.

לאור כך, הרי שקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

לענין עילת המעצר - העבירה המיוחסת למשיב הינה נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה ובקלות ראש. בעובדות כתב האישום מתוארת מנוסתו של המשיב וניסיונו לחמוק מאנשי החוק.

נאשם הנוהג בזמן פסילה מהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בדרך והתנהגותו מהווה זלזול בחוק:

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט... בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם

המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור".

(דברי כבוד השופט א. פרוקצ'יה רע"פ 3878/05 בנגוזי נ. מדינת ישראל).

המשיב אשר אינו מחזיק ברישיון נהיגה שב ונוהג ובאישום זה מואשם כי נהג בהיותו פסול לנהיגה.

למשיב 5 הרשעות בתעבורה בינהן, אי ציות להוראות שוטר. לחובת המשיב אף הרשעות פליליות בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (גזר דין מיום 11.9.13) לחובת המשיב 3 אישומים בעבירה זו, תקיפה סתם (2 אישומים), איומים, הפרת הוראה חוקית (2 אישומים), התפרצות למגורים, גניבה, נהיגה פוחזת של רכב. בגין עבירות אלה ריצה המשיב עונשי מאסר לתקופות שונות.

נראה כי המשיב אינו סר למרות החוק ומנסה להימלט מהדין.

נוכח העובדות המפורטות בכתב האישום, הנני קובעת כי למשיב התנהגות עבריינית המקימה עילת מעצר (ראה דברי הנשיאה (דאז) כב' השופטת ד. בייניש בש"פ 1011/04 ג'באלי נ' מדינת ישראל).

זאת ועוד, קיים חשש ממשי להימלטות המשיב מהדין.

חלופת מעצר-

בעמ"ת 49153-10-13 פואז נ' מדינת ישראל קבעה כבוד השופטת הבכירה נגה אהד:

"טעה בית משפט קמא משמצא להורות על שליחת העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן טרם מתן החלטה במעצר.

אכן, הכלל הוא על פי חוק לבחון אפשרות של איון מסוכנות בתנאים פחות כבדים ממעצר עד תום ההליכים ואם ניתן לשחרר נאשם בתנאים מגבילים שיבטיחו איון מסוכנות, יש להעדיף השחרור על פני המעצר.

אלא, שלכלל זה קיים היוצא מן הכלל והוא מקום שעקרונית/רעיונית ממהות הדברים/מהות העבירות, לא עולה כל אפשרות ליתן אמון בנאשם כי תנאי שחרור הפחותים ממעצר יבטיחו איון מסוכנות, אין מקום לבחון איון המסוכנות באופן פרטני. רוצה לומר, מי שנמצא מבצע עבירות של נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה תקף כשהוא אינו מציית להוראת שוטר, בעל עבר תעבורתי ומצויים תיקי תעבורה נוספים פתוחים כנגדו, הרי שעצם נהיגתו מהווה סכנה לעצמו ולמשתמשים בדרך, בעצם נהיגתו אומר הוא לבית המשפט כי החלטות בית משפט שניתנו בעניינו והורו על פסילה בפועל לתקופה כזו או אחרת, לא תעמוד, לא תקוים והוא ימשיך וינהג. כלומר בעצם התנהגותו מוכיח הוא לבית המשפט כי הוא עצמו אינו ראוי לכל אמון שהוא שיתן בו בית המשפט. יותר מכך, נהיגה בפסילה ועליה אל הכביש, נהיגה מסוכנת זו כמוה כרולטה רוסית

העשויה לפגוע במי שמזדמן במקרה לנתיב נסיעתו של נוהג בפסילה, ועשוי זה להיות כל אחד מיחיד הציבור שאיתרע מזלם והיו במקום הלא נכון ברגע הלא נכון. מעצר בית אף הוא לא נכון לנוהג בפסילה, אך ורק מעצר עד תום ההליכים יש בו לאיין מסוכנות".

על אף הלכה זו, בית המשפט שמע את המפקחים המוצעים.

אמו של המשיב הגב' איילה חרזי העידה כי העידה עדות שקר כאשר ניסתה להגן על אחד מבניה. על כן, אין ליתן בה אמון.

אביו של המשיב, מר דוד חרזי, לאחר שהבין משמעות הפיקוח הבין כי לא יהיה מסוגל לפקח על המשיב אלא אם המשיב יתלווה אליו בכל שעות היום לכל עיסוקיו.

נוכח מסוכנותו של המשיב, אינני רואה כי פיקוח שכזה יאיין את מסוכנותו הרבה והחשש להימלטותו מהדין.

יחד עם זאת בכדי לאפשר למשיב להציע מפקחים נוספים, הנני מפנה את המשיב אל שירות המבחן אשר יבחן את המפקחים, מסוגלותם ויכולתם לפקח על המשיב.

לפיכך, הנני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

המשיב שוהה בכלא הדירים.

טלפון ב"כ המשיב - 054-6684288.

קובעת לדיון ליום 19.2.14 שעה 10.00.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המשיב יישאר במעצר על להחלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ד, 29/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש